

Chas Freeman argumenterer for at vende tilbage til den Westfalske Fred

STEVEN CARR

Den 22. juli 2024

Som reaktion på den voksende fare for international krig opfordrer Helga Zepp-LaRouche til dannelsen af et Fornuftens Råd bestående af fremtrædende personer, der ønsker at genoplive det internationale diplomati. I går fremhævede hun følgende interview med den tidligere amerikanske ambassadør Chas Freeman som et eksempel på den nødvendige tilgang. Her er et resumé af hans interview:

Chas Freeman gav et interview til podcasten »Douglas Macgregor Today« den 21. juli, hvor han brugte sin mangeårige diplomatiske erfaring til at give en præcis historisk vurdering af verdens problemer og brugte sin visdom til at anwise en vej ud af krisen.

Med henvisning til sin tale den 10. juli til Chinese-Cambridge Executive Leadership Program, var en af Freemans hovedpointer, at G7-nationerne, som han kalder en »klub af imperialistiske magter«, ikke længere følger FN-mandater eller retningslinjer fra internationale aftaler. Denne klub af imperialistiske magter har skabt den »regelbaserede orden«, men klubben vil skabe reglerne, ændre reglerne, undtage sig selv fra reglerne og beslutte, hvilke lande der skal følge reglerne. Han siger, at dette ikke er »lovens styre«, men »lovens styring«. Den Globale Majoritet foretrækker FN's charter og internationale aftaler og ser den »regelbaserede orden« som hyklerisk, vilkårlig, fyldt med dobbeltmoral og baseret på en fortælling, der fornægter virkeligheden.

Den Globale Majoritet skaber en ny orden, der ikke er begrænset til et »multipolært« koncept, men er »multi-nodal«, hvilket betyder, at lande interagerer forskelligt på forskellige niveauer med en lang række andre lande. Han påpegede også, at lande som USA og Kina måske ikke har et godt politisk samspil, men at de har et meget omfattende økonomisk samspil. Han fandt det opmuntrende med den store mangfoldighed af mellemstore og regionale magter som Brasilien, Saudi-Arabien, Tyrkiet, Nigeria, Mexico, Polen og Indonesien, som måske ikke har den store gennemslagskraft på den globale scene, men som har voksende indflydelse, især i deres regioner. Hvert land har tilstrækkelig magt til at gøre en forskel i verden. Disse lande er uafhængige og vil ikke underkaste sig en eller anden overmagt. Freeman sagde, at Kina dominerer det asiatiske Stillehavsområde, men også er blevet en global magt ligesom USA. Han sagde, at der ikke er andre globale magter. Freeman sammenlignede det med Rusland, som har en global militær rækkevidde, men Rusland har ikke den økonomiske indflydelse med undtagelse af spørgsmålet om energi.

Han sagde, at USA har mistet sin dominans på alle områder undtagen det militære. USA er besat af en demokratisk ideologi, men er alligevel i færd med at blive mere autoritær. Tabet af demokrati i USA skyldes imidlertid ikke indblanding fra Rusland, Kina eller en anden magt, men er snarere en selvforskyldt skade. Det er USA, der har gjort verden til et mindre demokratisk sted ved at nedgøre FN, lamme FN's Sikkerhedsråd og ignorere internationale aftaler. Hvis FN ikke kan genopbygges, bør det erstattes, men det bliver ikke af USA, som vil lede enhver reformindsats. USA bruger ikke diplomati eller dialog, men snarere sanktioner og udstødelse. Men at kende sig selv og sin modstander er afgørende, uanset om det er i diplomatiet eller på slagmarken. Vesten deler nu verden op i blokke og bruger økonomiske, handelsmæssige og teknologiske sanktioner mod fjender. USA's udenrigspolitik er nu afhængig af militæret, og økonomien er afhængig af

protektionisme. Hvis USA ikke er i stand til at konkurrere med Kina, forbyder de blot udvalgt import.

Men Freeman advarer om, at selvtillid kan gå for vidt, og brugte eksemplet med Kina i 1793, som afviste alle de innovationer, der blev præsenteret af en britisk handelsdelegation, hvilket dømte Kina til tilbageståenhed i 150 år. G7-landene plejede at være centrum for menneskelige fremskridt, men nu er de på tilbagetog. Kina har nu afvist denne selvpålagte isolation og engagerer sig i verden og gør sig selv til et dynamisk videnskabeligt og industrielt kraftcenter. Sanktions- og intimideringspolitikken skaber blot vrede, som vil vare i generationer. Det løser ikke problemer, men forankrer os i problemet. Trediveårskrigen blev afsluttet med den Westfalske Traktat, som omfattede gensidig respekt, og vi risikerer en total krig, hvis vi ikke vender tilbage til denne tilgang.

Det er den metode, som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, gentagne gange har opfordret til. I dag understregede hun, at det haster for dem, der forstår denne diplomatiske proces fra den »Westfalske Fred«, at træde frem og samle sig som en styrke for et Fornuftens Råd, der kan gribe ind internationalt, fordi begivenhederne sker i et accelererende tempo. Tiden er blevet »relativistisk«, og i øjeblikket vokser det »hurtigere« og farligere. Inden for to dage efter afslutningen af NATO's krigstopmøde blev tidligere præsident Donald Trump næsten myrdet. Inden for en uge er præsident Bidens kandidatur overstået, og en ny kandidat er pludselig udnævnt. Og så videre. Forvent ikke, at denne proces vil »ordne sig«. ...

Krigsfaren omfatter USA's/NATO's beslutning om at placere amerikanske langdistancemissiler i Tyskland...

Udsigten til at udløse en altomfattende krig ved et »uheld«, ikke med vilje, stiger ubønhørligt. Endnu et amerikansk-russisk jagerfly-slagsmål fandt sted i weekenden over

Barentshavet. To amerikanske B-52-fly fløj mod den russiske statsgrænse, da russiske MIG-fly nærmede sig de amerikanske fly, hvorefter de amerikanske jetfly ændrede retning, foretog en U-vending og afveg fra deres kurs. B-52-flyene kom fra Louisiana. Efter afbrydelsen fløj de over Norge og Finland til Rumænien, hvor de efter sigende er udstationeret på en mission.

Disse omstændigheder kræver al velovervejet ageren for at genoprette diplomatiet og sandheden.

Foto: Schiller Instituttet